

Konservative udset til at være det mest markante nedskæringsområde? Det rimer ikke med et ellers udtalt ønske om at medvirke til at fremtidssikre det danske samfund, men det er måske også bare en parole.

Miljøprofilen er, kan man vistnok sige, klar fra Venstres og De Konservatives side, men sådan set ikke på nogen behagelig måde. Man går ind for alle pæne målsætninger om mindre forurening og mere naturbeskyttelse, så længe det blot er på papiret. Når der skal handles, forsvinder VK, undtagen måske på et enkelt område, hvor vi har nogle forhåbninger, nemlig kvælstofområdet. Men det bliver endnu ved forhåbningerne. Her har vi endnu til gode at se, at vi også kan nå de endelige resultater i indledningen af 1998.

Men på de fleste stræk afviser Venstre og De Konservative at anvende redskaber, som man ellers gladeligt anvender overalt, når det gælder mennesker, og derfor er spørgsmålet til Venstre og De Konservative: Hvorfor tror man ikke på, at en natur og nogle ressourcer, der er mangel på, ikke bliver beskyttet af, at der sættes en høj pris på benyttelsen? Hvorfor er miljøområdet det eneste, hvor det er helt blasfemisk at anvende markedsmekanismen?

På skatteområdet kommer der nogle helt andre toner. Ganske vist bliver lettelser på 11 mia. kr. til kun 6 mia. kr., når Venstres og De Konservatives regnemaskiner har været i gang, men selv 6 mia. kr. er dog alligevel en slags penge. Hvad er grunden til, at man aktivt går ind i et projekt, der vil fjerne et statsligt prove nu på 20-25 mia. kr. over de kommende år til gavn for aktieejere, der allerede har tjent formuer, og som vil kunne realisere disse formuer ved at sælge deres aktier? Hvorfor skal det være et område, hvor man gør sig umage for at skabe et hul i statskassen?

Jeg morer mig i øvrigt over, at Venstre og De Konservative har så stor tiltro til, at aktieejerne vil beholde deres aktier i 1998, således at det at fjerne beskatningen af gevinster næsten intet betyder i 1998. Det er i virkeligheden en stor ros til regeringens erhvervspolitik og økonomiske politik.

Folkepensionen skal øges med et mindre milliardbeløb, siger Venstre og De Konservative. Her er det vigtigt at bemærke, at det kun er til pensionister med større indtægter ved siden af. Den almindelige folkepensionist skal ikke have én øre. Før en enlig folkepensionist får bare én krone – 100 øre – ud af Venstres og De Konser-

vatives forslag, skal vedkommende have en indtægt på 175.000 kr. Et par skal tjene langt over en kvart million.

Spørgsmålene til Venstre og De Konservative må i dag være: Hvorfor skal de rigeste folkepensionister have mere i pension? Og dernæst: Er en pensionist et menneske, der har trukket sig ud af arbejdsmarkedet, eller er det et menneske, der har opnået en bestemt alder, og som er i fuld vigør på arbejdsmarkedet? Jeg håber at få nogle klare svar.

Jeg håber i det hele taget meget, at Venstre og De Konservative i de 40 minutter, der er til rådighed til de to partiers ordførertaler, tager sig tid til at svare på nogle af de væsentlige spørgsmål, som er stillet her. Det er et minimalt krav, hvis der skal være mening med en debat om ændringsforslagene. Jeg venter spændt. Før svarene kommer, er der ikke ændringsforslag, der inspirerer Socialdemokratiet til at stemme for.

Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti vil jeg ikke ofre mange bemærkninger; jeg har heller ikke mange sekunder tilbage. Det er mindre interessante forslag. Det ene er brede og store armsving, og det andet er en stribe tal. Intet er sympatisk, intet er realistisk, for nu at citere en bogtitel. Vi vil formentlig se ved afstemningerne, at Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet i meget stort omfang vil stemme for, hvad V og K foreslår, og så har vi jo fået præsenteret et politisk alternativ. Det er det, vi også har forholdt os til i dag.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Fru Pia Gjellerup talte om en stram finanspolitik. Så vil jeg godt høre, om ordføreren ikke kan bekræfte, at stramheden opnås dels med det ATP-indgreb, som vendte den tunge ende nedad, dels med nye stramninger for de arbejdsløse og dels ved at køre grønthøsteren hen over de forskellige budgetområder, på trods af at behovet for en stram finanspolitik – pga. den stigning i forbruget, der tales om – skyldes indkomstfremgang og skattelettelser især til de rigeste her i landet, som ikke røres på et eneste punkt. Der krummes ikke ét hår på de riges hoveder, de rige, som forbruger mere og mere, hvorimod man strammer til over for de arbejdsløse og over for de generelle budgetter på finansloven.

Giver det ikke anledning til nogen overvejelse i Socialdemokratiet, at man strammer det